

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7306/2021
02.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА, мал. ББ, кога заступа мајка АА и мал. ВВ коју заступа отац ГГ, сви из ..., које све заступа Угљеша Жарковић, адвокат из ..., против туженог „Генерали осигурање“ А.Д.О. Београд, кога заступа Мирна Ракић Домазетовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 340/19 од 18.05.2021. године, у седници већа од 02.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 340/19 од 18.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 50/18 од 08.11.2018. године обавезан је тужени да тужиоцима исплати на име накнаде материјалне штете износ од по 12.000,00 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни износ од 12.000,00 динара почев од 26.10.2017. године, као и да им накнади трошкове поступка у износу од 46.160,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 340/19 од 18.05.2021. године преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев и одбијају се захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим обавезани су тужиоци да туженом на име накнаде трошкова жалбеног поступка исплате износ од 18.680,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију у смислу чл. 403. ст. 2. тач. 2. ЗПП, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници ради накнаде штете поднета је 01.02.2018. године, а вредност предмета спора износи 36.000,00 динара.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

Без обзира на то што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. ставу 2. тачки 2. ЗПП, ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**